DIN LIMBA ROMÂNĂ DE AZI: DESPRE UN LEXIC ŞI O STRUCTURĂ GRAMATICALĂ...ANIMATE

From Today's Romanian: on an... Animated Grammatical Lexic and Structure

Monica BORŞ, Professor Ph.D.,
"Lucian Blaga" University of Sibiu

Abstract: The study is an analysis of the phenomena of Romanian language's dynamics, observing changes at lexical-semantical level (semantic confusions, semantic mutations, lexical creations), as well as at grammatical level (conversions, grammatical structures erroneously built with case forms, applications of grammatical suffixes or endings non-specific to certain lexical-grammatical classes), illustrating the wider tendency of the relation between norm and deviation, respectively of the imposition of the deviation, quite often detrimental to the etymological form. The study continues the series of the examples of linguistic dynamics (observed in previous analyses), excerpted from press, commercials, cartoons etc

Keywords: norm, deviation, linguistic dynamics, lexical-semantical level, grammatical level

Poate că ar fi profitabil pentru analiza de faţă să pornim de la un lucru care încetează a mai fi intangibil şi anume suveranitatea uzului lingvistic. Campaniile contra *urâţirii, simplificării şi traumatizării limbii*, colecţia despre *viaţa cuvintelor* sunt simptome clare că suntem într-un moment în care se relativizează tot mai mult acest concept şi că, demontând fabula despre puterea obişnuinţei, este firesc să punem sub semnul întrebării anumite inerţii lingvistice perpetuate sub motivul mai sus declarate suveranităţi. Acest fenomen de *urâţire* a limbii era numit acum mai bine de un veac şi încă un sfert de veac, într-un capitol din *Semasiologia limbii române*, o carte atât de puţin receptată în epocă, din păcate (s-a spus că, deşi Michel Bréal este citat drept creator al semanticii, Lazăr Şăineanu publicase cu zece ani înainte *Încercarea* sa *asupra semasiologiei*[1]) *scăpătarea* cuvintelor; oricât aş încerca, nu cred că aş găsi ceva mai plastic care să exprime dinamica unei limbi, *continua schimbare a soartei cuvintelor*[2]. În procesele de degenerare şi de rafinare a cuvintelor, Lazăr Şăineanu identifica două cauze: pesimismul *conform căruia mai toate cuvintele bune, oneste, nobile sunt într-un*

[1] Lazăr Şăineanu, *Semasiologia limbii române*, Timişoara, Editura de Vest, 1999, p.V

[2] Marele semantician îşi sprijină afirmaţiile despre uzul lingvistic pe descrierea lui Horaţiu din *De arte poetica*:
Cum codrii-şi schimbă frunza, l-al anilor declin,
Pierzând pe cea dintâia: pier vorbele bătrâne,
Iar' care nasc, ca junii înflor şi strălucesc.
Şi noi şi toate a noastre supuse sunt la moarte.
.....
A limbei strălucire şi farmec n-o să peară?
Renaşte-or multe vobe, ce-acuma nu mai sunt
Şi vor peri de care acuma sunt în vază,
Cum va dispune uzul, ce singur are dreptul
A judeca de limbă şi a-i pune legi şi reguli.

BDD-A23384 © 2013 Editura Universităţii „Petru Maior"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 21:59:29 UTC)

mod fatal supuse degenerării, tinzând a se transforma în rele, neoneste şi joase şi eufemismul, prin care *cuvinte de baştină sunt astfel îmbrobodite, încât îndrăznesc a se întroduce prin contrabandă în societatea onorabilă a scrisului: această îmbrobodire însă e numai aparentă, căci de cele mai multe ori le rămâne inerentă o nuanţă pesimistă, care dă de gol joasa lor origină*[3].

Dinamica pe care mi-am propus-o spre analiză are în vedere mai mult structura gramaticală a acelor cuvinte care, astfel modificate, *îndrăznesc* să intre *prin contrabandă în societatea onorabilă a scrisului* şi continuă o analiză începută într-un articol anterior (*Îmi plac desenele animate*, publicat în revista *Transilvania*, nr.8/2013), de monitorizare a canalelor de desene animate. Fără să am în vedere analiza conţinutului acestor desene decât în punctul de plecare (deoarece m-am gândit că un desen care promovează nonviolenţa şi comportamentul corect, care ajută la dezvoltarea unor abilităţi de observare şi de rezolvare a unor probleme, a unor abilităţi creative, are mai multe şanse de a fi urmărit. Intenţia de a dezvolta toate aceste abilităţi care-i vor ajuta la şcoală este una declarată, de fiecare dată când se face publicitate unui astfel de desen educativ.) am urmărit greşelile de limbă, care, perpetuate, fixează în minţi fragede, structuri care, cu greu, pot fi corijate.

Pentru început, aş aminti anumite tendinţe ale limbii române de azi care au contaminat şi canalele de desene animate: încercarea evitării cacofoniei prin inserarea adverbului de întărire, fie că este vorba de o cacofonie, fie că nu: *ca şi Kipper* (*JimJam*, 2.X, 14.34), *fă ca şi mine* (*JimJam*, 2.X, 14.34), asocierea formantului superlativului relativ cu adjective aflate deja la categoria superlativului absolut: *cel mai fantastic* (*JimJam*, 3.X, 16.09, două ocurenţe la ora citată), neacordarea adjectivului demonstrativ cu substantivul (adjectivul substantivizat): *totul e din cauza josnicului ăla*. (*Disney Junior*, 11.X, 16.35). Pleonasmul *a prefera mai bine* care face ravagii în limba vorbită este prezent *n-ai prefera mai bine să fii pe ringul de dans?* (*Disney Channel*, 7.X, 13.46), alături de alte construcţii pleonastice: *voi fi cel mai bun păstor de oi din Irlanda.* (*JimJam*, 9.X, 14.10), *urmărim urmele paşilor*(*Disney Junior*, 11.X, 16.00), *să aud şi sonorul* ((*Nickelodeon*, 9.X, 11.56, de două ori).

Aplicarea incorectă a accentului este evidentă pe majoritatea canalelor de desene animate: *Echipa Umizoomiz, bravó* ! (*Nickelodeon*, 9.X, 10.07, 11.59). *Punéţi-vă centurile !* (*Nickelodeon*, 9.X, 9.13). *Am nevoie de ajutorul tău, ca să tragem frânghia*. (*Nickelodeon*, 9.X, 11.16). *Am sálvat purceluşii*. (*Nickelodeon*, 9.X, 11.18).*Véniţi cu noi* ! (*Disney Channel*, 4.X, 11.32), *Punéţi-vă o dorinţă !* (*Disney Junior*, 11.X, 16.06). *Venéticule !* (*JimJam*, 2.X, 19.10. Confuzia pe care o creează o formă greşită este sporită de inconsecvenţa supărătoare dată de alternanţa formei corecte cu cea incorectă : *Spuneţi : sálvator* ! *Salvatór* ! (*Nickelodeon*, 9.X, 9.35), *Máimu vede, maimú face* (*JimJam*, 9.X, 12.13).

La capitolul greşeli în clasa lexico-semantică a verbului întâlnim imperative greşite la forma afirmativă: *Scânteie, licuriciule, toată noaptea! licăre, licuriciule !* (*JimJam*, 4.X, 12.54) sau la forma negativă: *Nu-ţi fă griji!* (*JimJam*, 9.X, 14.12, 15.35), *Nu fă asta!* (*Disney Channel*, 9.X, 16.52) sau folosirea indicativului, exprimând o acţiune sigură, reală, într-un context care cere un mod al posibilităţii, la formă negativă : *nu că este real* (corect : *nu că n-ar fi real*) (*Nickelodeon*, 4.X, 15.20).

[3] Lazăr Şăineanu, *op.cit.*, p. 341

BDD-A23384 © 2013 Editura Universităţii „Petru Maior”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 21:59:29 UTC)

În afară de forme modale greşite, întâlnim şi timpuri verbale în care desinenţa *şi* pentru persoana a doua singular, este înlocuită, cu *i: tocmai spusesei hocus-pocus* (*Nickelodeon*, 9.X, 11.30); forme greşite de viitor ca *nu ştiu ce-or să mănânce ceilalţi.* (*JimJam*, 7.X, 13.19), *or să vadă ei* (*JimJam*, 8.X, 14.17), *mă întreb cu ce-or să se joace acum* (*JimJam*, 9.X, 13.54) se datorează contaminării cu prezumtivul perfect[4] (forma corectă fiind formată din elementul invariabil *o* la care se adaugă forma de conjunctiv). După cum dovedeşte prezenţa acestor forme în trei zile consecutive este deja o greşeală intrată în uz.

Nerespectarea concordanţei timpurilor: *Crezu că înţelese* (corect: *înţelesese*) (*JimJam*, 2.X, 15.03). *Molly se rostogoli şi ea şi fu foarte fericită că nu se lovi*. (corect : *lovise*) (*JimJam*, 8.X, 15.02). Sau: *Ţipă, sări din cadă şi se şterse la ochi. Ochii i se înroşiră.* (corect: *înroşiseră*). În toate aceste exemple ultimul verb este la timpul perfect simplu, dintr-o inerţie a celui care traduce. De fapt, această ultimă unitate verbală nu este pe acelaşi plan temporal, ci exprimă anterioritate faţă de celelalte timpuri la perfectul simplu, precum şi trăsătura aspectuală [+ Perfectiv], iar utilizarea lui trebuie să fie la mai mult ca perfect.

Alteori este vorba doar de o lipsă de concordanţă în planul stilistic, deoarece într-un text în care este folosit numai perfectul simplu, apar două verbe la perfectul compus care nu îşi justifică prezenţa. *Molly s-a rostogolit excelent şi nu s-a lovit deloc*. Lucrul este dovedit de faptul că textul continuă în aceeaşi manieră, a perfectului simplu ca timp exclusiv al povestirii: *Molly nimeri direct în copac dar, de data asta, nu se lovi.* (*JimJam*, 8.X, 15.03).

Alteori, deşi se face referire la modul în care a fost realizată acţiunea exprimată de verb, se menţine în ambiguitate statutul clasei lexico-gramaticale care determină verbul. Deşi se face referire la modul în care a acţionat personajul *Foarte inteligent !*, urmează o comparaţie cu bunicul ca şi cum ar fi vorba de clasa adjectivului-epitet : *Exact ca şi bunicul său !* (*JimJam*, 4.X, 14.27) . Acelaşi gen de greşeală duce la nerespectarea regimului cazual ; astfel, la afirmaţia *amestecând roşu cu albastru îţi iese mov* replica este *exact ca mine*, în loc de *exact ca mie* (*JimJam*, 9.X, 12.44).

Repetiţiile obositoare de cuvinte sunt o consecinţă a traducerilor literale: *l-am găsit pe tatăl tău şi el are tortul tău*. (*Nickelodeon*, 4.X, 10.00); a altă consecinţă este o nejustificată economie lingvistică : *Să mergem ! E timpul pachetului* ! (*Nickelodeon*, 9.X, 10.16) (lucru care, în românește, ar suna mai bine ca *Este timpul să ducem pachetul !*). O economie de limbaj nejustificată se întâmplă şi în cazul omiterii morfemului de determinare într-o enumerare, mai ales după conjuncţia *şi*: *în lumea elfilor, spiriduşilor şi insectelor* (*Nickelodeon*, 9.X, 11.26). Tot un fenomen de omitere, de data asta a substantivului sau a unui substitut al acestuia (un pronume demonstrativ formă scurtă sau obişnuită, de exemplu) este şi în: *Să-mi iau rochiţa albastră sau roz?* (*Disney Junior*, 12.X, 18.12)

Ignorarea pronumelui personal în dativul posesiv sau în acuzativul posesiv ca realitate gramaticală specific românească are ca rezultat încercarea de a-l înlocui cu un adjectiv posesiv: *ţineţi bine de vâsla voastră* (*Nickelodeon*, 9.X, 9.33), tendinţă pe care o au vorbitorii

[4] cf. George Pruteanu, http://www.pruteanu.ro/: *Varianta cu or e un regionalism, care a suferit şi de contaminarea cu ceea ce aş numi "modul ipotetic": o (sing.) şi or (pl.) + anumite verbe generează această nuanţă de ipoteză. Ex.: O năzui el să cumpere maşina aia, da' n-are bani sau: Or vrea ei să vină, dar nu-i primeşte nimeni. În asemenea construcţii, sensul nu e nici de condiţional (ar vrea), nici de viitor (vor vrea sau o să vrea), ci de ipoteză: "E posibil să dorească el să cumpere maşina aia, dar…" etc. sau "E posibil ca ei să vrea să vină, dar…"*

BDD-A23384 © 2013 Editura Universităţii „Petru Maior"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 21:59:29 UTC)

străini de limbă română; într-un astfel de exemplu nu se justifică preferinţa pentru *posesia tare*. În schimb, miniseria *Barney şi prietenii (Barney and friends*) (*JimJam,* 9.X, 12.39) sintagmă tradusă fără adjectivul posesiv *său* sau pronumele personal *lui*, neglijează o altă realitate lingvistică românească, necesitatea determinării adjectivale a substantivelor care exprimă relaţii de rudenie, prietenie etc. În această situaţie, *posesia tare*, actualizată prin posesive, este obligatorie şi nu se justifică prin tendinţa limbii de azi spre ceea ce Gramatica Academiei numeşte *nonfocalizarea posesorului în cadrul relaţiei de posesie*, adică spre posesie slabă, deviată sau implicită, deoarece nu se încadrează în niciuna din ele.

Tot despre o neglijenţă, de data asta a raporturilor (asociere, opoziţie, implicaţie etc.) care realizează conexiunea între cuvinte este vorba în exemplul *Tu eşti rapid/dar foarte rapid* (*Nickelodeon*, 4.X, 11.20). Greşelile cu privire la raportul sintactico-semantic pe care îl marchează conjuncţiile sunt foarte frecvente. Astfel, este evident că în fraza *În casa doamnei Toasty e mereu frig* ***şi*** *nu se plânge niciodată* (*JimJam*, 7.X, 13.15) conjuncţia dată nu poate exprima ideea de opoziţie pe care ar exprima-o o conjuncţie adversativă, deoarece ea redă asocierea. În altă frază, *dar există mari deşerturi, iar de aceea în Australia nu există prea multă apă* (*JimJam*, 7.X, 15.27) conjuncţia adversativă este utilizată în locul celei copulative. În exemplul următor (am redat o porţiune mai amplă) în cântecul despre doctoriţa Pluşica : ea *ştie cum să vindece/ de eşti din pluş, hai repede/Rămâi calm, nu te-ntrista,/că ea e doctoriţa ta*. Refren : *Da, da, da, ea nu te va lăsa/Pluşica te va face bine/ da, da, da, să te duci la ea/Pluşica vindecă pe oricine/ că ea va şti ce-i de făcut/ca să te simţi ca nou-născut*, este evident că raportul sintactico-semantic de cauzalitate ar fi fost mai bine redat prin conjuncţia *căci*. În prima situaţie s-ar putea înţelege propoziţia *că ea e doctoriţa ta* (efectul fiind unul rizibil), drept cauză a întristării ; impresia este întărită de lipsa unei propoziţii înainte de cauzală, precum şi de folosirea conjuncţiei (contextual polisemantică) *că*.

Forme greşite ale substantivelor se concretizează fie prin adăugarea unei desinenţe şi, implicit, crearea unui singular inexistent *unde mi-e cataligul ?* (*JimJam*, 9.X, 12.34) -acest cuvânt este înregistrat în DOOM doar la forma de plural, fiind un substantiv pluralia tantum- fie prin greşeli în planul fonetic: *glaşpapir* (*Disney Junior*, 11.X, 16.22), *mingie* (*JimJam*, 2.X, 17.15).

Mai sus vorbeam despre inconsecvenţa. Pe canalul *JimJam* întâlnim personaje ca *zebra Max, poneiul Mavis, porcuşorul Slim* ş.a., concretizate gramatical printr-un atribut substantival în nominativ care are regent un substantiv comun determinat hotărât de aceea, o construcţie tradusă mot á mot, de genul *Kipper, câinele* (*Kipper the Dog*) este cu atât mai ciudată, cu cât apare după aceste sintagme în care, este evident, că nu poate fi vorba de o relaţie de echivalenţă discursivă între un substantiv propriu (baza) şi un substantiv comun determinat hotărât (apoziţia).

Din acelaşi spaţiu al *Grădinii cu pufuşori* (o miniserie delicioasă, de altfel) din care fac parte personajele menţionate mai sus: *poneiul Mavis, zebra Max, elefantul Tooty, motanul Paolo* semnalăm *tigrul Poppy,* care, de fapt, este de genul feminin, după cum reiese din exemplul: *tigrul Poppy îl invită la* ***ea*** *în casă* (*JimJam*, 18.X, 16.04). Având în vedere că în limba română există substantivul *tigroaică* (format cu sufix moţional de la masculinul *tigru*), nu se justifică folosirea substantivului *tigru* atunci când este vorba de o femelă, ca şi cum ar fi vorba de un substantiv epicen şi nu de unul mobil.

BDD-A23384 © 2013 Editura Universităţii „Petru Maior”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 21:59:29 UTC)

Pseudoverbalizarea interjecţiei, o greşeală de care am mai amintit în articole anterioare (şi care se explică prin ceea ce literatura de specialitate a numit rudimente de flexiune: haid*em,* haid*eţi*), continuă să fie prezentă, de la greşeli mai puţin evidente, de sinonimie cu verbul *a uita,* cum ar fi *uitaţi-o pe Babs!* (*JimJam,* 9.X, 13.11, de două ori), sau *uitaţi care-i planul!* (*JimJam*, 9.X, 14.12) până la greşeli stridente, în care reflexivizarea interjecţiei deranjează nu numai morfologic (deoarece reflexivizarea nu este o realitate care să se aplice interjecţiei), dar şi fonic: *uite-te* (*Disney Junior*, 12.X, 18.05)

O topică nepotrivită, omiterea unor determinanţi sau folosirea unui relator greşit pun atributive în legătură cu un regent cu care nu pot avea un raport semantic: *Lupii cu coamă au picioare lungi care-i ajută să vadă peste iarba înaltă* (*Nickelodeon*, 9.X, 9.38). *Iubim frunzele toamnei uscate* (*Disney Junior*, 12.X, 18.05)

Din necesităţi de metrică o structură ca : *fii prieten cu mine !* dintr-un cântecel de pe canalul *JimJam* apare ca : *Fii prieten ! fii cu mine !* (*JimJam*, 7.X, 20.57) ; tot necesităţi de metrică duc la o neglijenţă mai mult de ordin stilistic, cum este în exemplul următor elipsa verbului *a fi* : *Împreună cu prietenii/Îmi place, orice-ar fi* (*JimJam*, 9.X, 13.01).

Uneori nu e vorba de o greşeală gramaticală, ci doar de o încercare de a masca o evidentă sărăcie stilistică : *Toţi i-au mulţumit lui Molly că a făcut ziua distractivă şi mai amuzantă.* (*JimJam*, 8.X, 15.16), *Mulţumesc că mi-ai făcut ziua fericită atât de specială !* (*Disney Junior*, 9.X, 17.20), sau de o greşeală atât de încetăţenită încât nu mai e percepută ca greşeală. Astfel, în exemplul *îi plac lucrurile lucitoare. Iar tiara ei e foarte strălucitoare*, cuvântul *strălucitor* este format cu ajutorul prefixului vechi *stră-*. Aşadar, este deja un adjectiv intensiv, un derivat a cărui semnificaţie cuprinde trăsătura *superlativ*[5], ca urmare nu este necesară o asociere cu un adverb care să materializeze categoría gramaticală a intensităţii maxime.

În acest context la prefixării poate fi menţionat şi prefixul iterativ *re-* care a devenit *ră-* într-un exemplu cum este: *voi pufni şi voi răpufni şi voi spulbera casa de tot* (*Nickelodeon*, 9.X, 11.52, 11.53, 12.10).

În alte exemple lipsite de constrângeri lingvistice subiectul se află într-o variaţie sintactică liberă: din limba de azi alege varianta cea mai liberă, cea cu prepoziţie: *Eu şi cu mama ta n-am fost niciodată mai mândri de tine!* (subiect multiplu *eu şi mama*) (*JimJam*, 9.X, 14.25); alteori aceeaşi structură lingvistică este secondată de un adverb într-o exprimare care frizează pleonasmul: *să ne luăm cu toţii împreună la revedere.* (*JimJam*, 9.X, 14.01).

Situându-ne în acelaşi registru mai degajat al limbii, într-un desen animat interactiv, în care un personaj are un presupus dialog cu copilul care vizionează desenul, despre cum trebuie construită o barcă, el repetă răspunsul copilului: *Ce vine aici?* (înţeles *ce trebuie pus aici?*) *Da. Pânza! Ce vine aici? Da. Steagul! Ce vine aici? Da. Ancora!* (*Nickelodeon*, 9.X, 10.01).

În privinţa creaţiilor lexicale am găsit mai multe decât în monitorizarea anterioară: nişte personaje care locuiesc într-o pendulă sunt numiţi *micuţii mei tic-taci* (*Nickelodeon*, 9.X,

[5] *Gramatica limbii române*. *Cuvântul*, Bucureşti, Editura Academiei Române, 2005, vol.I, p. 164. Singurul exemplu pe care îl dă *Gramatica Academiei* pentru adjective cu sensul de superlativ formate cu ajutorul prefixului vechi *stră-* este cuvântul *străvechi*. Am considerat că şi cuvântul *strălucitor* poate fi un exemplu în acest sens.

BDD-A23384 © 2013 Editura Universităţii „Petru Maior”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 21:59:29 UTC)

10.13), *flamaimu* (pe baza sonorităţii asemănătoare cu *flamingo,* şi a monemelor care alcătuiesc cuvântul) (*JimJam*, 9.X, 12.39). *Bâznicel*, *Zumzărel*, *Melinuţa* sunt personaje din *Stupul* (de pe canalul *Disney Channel*), iar cuvintele de bază din numele lor pot fi uşor detectate. În *Doctoriţa Pluşica* foarte multe creaţii lexicale se referă la bolile jucăriilor din pluş: *boala murdăricioasă* (*Disney Junior*, 11.X, 15.17), *repetitită* etc. sau sunt pur şi simplu jocuri lexicale: *înainte să facă cuiva viaţa intrăibilă*. (*Disney Junior*, 11.X, 14.34). O altă miniserie de pe *Disney Junior* este *Harry dragomonstrul* (acelaşi tip de confuzie a unui atribut cu o apoziţie) şi cuprinde creaţii lexicale ca: *dragotastic* (*Disney Junior*, 12.X, 18.14), *dragomonstru* (*Disney Junior*, 12.X, 18.14), *dragocâine* (*Disney Junior*, 12.X, 18.14), *dragopasăre* (*Disney Junior*, 12.X, 18.17), *ciripasăre* (*Disney Junior*, 12.X, 18.30), *ciripuiul* (*Disney Junior*, 12.X, 18.32)

Am găsit şi termeni preluaţi dintr-o altă limbă, într-o formă fonetică aproximativ adaptată: castelul *roial* (*Disney Junior*, 12.X, 18.09) sau cuvântul *guppy* din miniseria *Baloane şi guppy* de pe Nickelodeon este pronunţat monosilabic şi scris *gupi*. Cuvântul apare în MDA, desemnând o specie de peşti de acvariu; deşi nu avem nicio informaţie cu privire la aspectul normativ al cuvântului, deoarece DOOM-ul nu-l înregistrează, este foarte puţin probabil ca el să se pronunţe monosilabic. Un alt termen neînregistrat, de data asta nici de DEX este *piñata* desemnând un recipient de forma unei figurine sau alt obiect, făcut din hârtie, ceramică sau material textil, şi în care sunt puse jucării şi dulciuri`: *Loviţi pinata!* (*Disney Channel*, 12.X, 18.29). Tot neînregistrat este şi *brumby*, desemnând calul sălbatic australian. Termenul există în mai multe limbi(engleză, franceză, germană, italiană) cu aceeaşi grafie, *brumbies*; la o căutare pe *Google*, există foarte puţine rezultate pentru limba română, iar grafia diferă: *brumby*, *brumbie*, *brumbies* (toate aceste variante pentru forma de plural).

Am lăsat nişte exemple delicioase pentru final. Pe canalul *Nickelodeon,* reclama pentru miniseria despre ţestoasele Ninja care sunt verzi şi care luptă împotriva răului, sună astfel: *acum e verde împotriva răutăţii*, o traducere mot-a-mot a frazei: *now it's green versus mean* Dacă imaginea ajută la înţelegerea acestei structuri lingvistice şi dacă se doreşte folosirea metaforei (verdele simbol al ţestoaselor şi, implicit, principiul binelui), atunci se impune măcar utilizarea morfemului determinării şi (poate) n-ar strica şi înlocuirea verbului *a fi* cu *a lupta*.

Dacă ar fi să stabilim un top al greşelilor de limbă atunci premiul întâi l-ar lua, fără doar şi poate, unitatea frazeologică *uşor ca prăjitura*, care se vrea o traducere a lui *piece of cake: uşor ca prăjitura e un mod de exprimare, înseamnă uşor* (*JimJam*, 9.X, 13.29), din seria celebrelor (din alte epocă): *tambour d'instruction*, *parler comme l'eau* ş.a.

Bibliografie

Dicţionar ortografic, ortoepic şi morfologic al limbii române, Bucureşti, Editura Univers Enciclopedic, 2005

Gramatica limbii române vol.II, ediţia a II-a, Bucureşti, Editura Academiei Române, 1966.

Gramatica limbii române. *Cuvântul*, vol.I, Bucureşti, Editura Academiei Române, 2005.

Gramatica limbii române. *Enunţul*, vol.II, Bucureşti, Editura Academiei Române, 2005.

Avram, M., *Probleme ale exprimării corecte*, Bucureşti, Ed. Acad., RSR, 1987.

BDD-A23384 © 2013 Editura Universităţii „Petru Maior"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 21:59:29 UTC)

Draşoveanu, D.D., *Teze şi antiteze în sintaxa limbii române*, Cluj-Napoca, 1997
Irimia, Dumitru, *Gramatica limbii române*, Polirom, Iaşi, 1997
Iordan, Iorgu, Robu, Vladimir, *Limba română contemporană*, Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică, 1978.
Graur, Al., *Dicţionar al greşelilor de limbă*, Bucureşti, Ed. Acad., RSR, 1982.
Graur, Al., *Limba corectă*, Bucureşti, Editura Ştiinţifică, 1963.
Guţu Romalo, V., *Corectitudine şi greşeală. Limba română de azi*, Bucureşti, Humantas, 2000
Şăineanu, Lazăr, *Semasiologia limbii române*, Timişoara, Editura de Vest, 1999.

BDD-A23384 © 2013 Editura Universităţii „Petru Maior”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 21:59:29 UTC)